

Червоний лотос

Уяви собі океан. З чистою водою, потужними хвилями, нестримною силою. Спробуй відчутти його рішучість, міць, безкінечний потенціал. Замислись, скільки в ньому життя, любові та краси. Він наскрізь пронизаний первородним божественним дотиком.

В океані існують власні процеси. Тиша вмить перетворюється на несамовитий шторм, життя і смерть ходять пліч-о-пліч, а буденна смута міняється місцями зі святковою ейфорією.

А тепер уяви маленьку краплю, яка чомусь відірвалася від океану. Лишень на кілька коротких митей. Вона зберігає в собі весь океанський сенс, всю його природу. І зовсім скоро вона повернеться додому.

Де росте червоний лотос? В твоєму серці. Це квінтесенція любові, ніжності, турботи і вдячності. Червоний лотос- це твоя творчість,

радість, мудрість. Це подарунок і поцілунок Бога.

Всі знають, що квітка лотоса символізує чистоту душі. Але мало хто розуміє, чому саме обрано цей образ.

Справа в тому, що лотоси підіймаються на поверхню з брудного мулу. А пелюстки квітки мають таку структуру, що на них не затримується пилюка.

От і маємо модель духовного шляху. Лише пройшовши крізь біль, спокуси, зради та розчарування, душа може стати чистою. Але проживання страждань недостатньо. Не менш важливою частиною є збереження властивостей лотоса- любові, вдячності, турботи. І, коли ти, душа маєш власний досвід, приймаєш його як свою невід'ємну частину, шануєш його, тоді в тобі ще яскравіше світиться божественна іскра.

Ти, душа, крокуєш своїм шляхом кожної секунди. Твої думки, почуття, бажання формують сліди, що лишаються на поверхні стежки. Частка тебе помирає кожного разу, коли ти знаходишся в процесі трансформацій та переосмислень. І, завдяки цьому, твій власний лотос стає ще сильнішим і прекраснішим.

І колись настане час. І ти, душа, повернешся додому. Так само, як маленька крапля, рано чи пізно, повертається в океан.